

ØBK-LOGGEN

VÅREN 78

STYRELSESAMMANSÄTTNING 1978

Ordförande:	Bo Skarström Uttervägen 20 136 44 HANDEN	777 33 97
Vice ordförande:	Carl Fredric Ericson Skolrådsvägen 6 A 136 69 HANDEN	776 05 48
Sekreterare:	Gun Radway Daggkåpevägen 5 136 71 HANDEN	776 11 00
Kassör:	Johan Lindén Storängsvägen 182 136 71 HANDEN	776 20 04
Hammästare:	Lars Schelander Mårdvägen 4 136 44 HANDEN	777 18 51
Suppleant:	Lennart Larsson Listvägen 14 136 71 HANDEN	776 04 82
Suppleant:	Per Lindh Lisebergsvägen 36 136 68 HANDEN	776 10 31
Adj ledamot:	Hans Zetterström Odinsvägen 3 135 00 TYRESÖ	712 53 01
Ordförande ungdomskommittén:	Leif Regnér Källtorpsvägen 11 136 70 HANDEN	776 12 25
Ordförande tävlingkommittén:	Anders Lindén Klenavägen 6 136 69 HANDEN	776 07 76
Båtradioombud:	Sven Lindberg Vikingavägen 63, 1 tr 136 43 HANDEN	777 48 77

ORDFÖRANDESPALTEN

Vårt behov av båtplatser

I verksamhetsberättelsen för 1975 finns bryggplatskommitténs utredningsresultat redovisat.

Ett av kommitténs uppdrag var att utreda hur efterfrågan på större (3,5 m:s) båtplatser på bästa sätt skulle kunna tillgodoses, utan att det totala antalet (90 st) platser förändrades.

Problemet löstes då genom att C-pontonens förlängdes med 4,2 m och genom att 2 st 4,0 m:s platser gjordes om till 3,5 m:s platser, på så sätt tillskapades ett antal 3,5 m:s platser.

Utredningen resulterade också i att bryggplatsinnehavare som växer ur sin bryggplats skall ges förtur till ny plats när en sådan blir ledig. Förfaringsättet är bra men har sin uppenbara svaghet; Vad händer när inga platser blir lediga?

Medlemmar som önskar skaffa sig en större båt kan då tvingas lämna hamnen för en längre eller kortare period. Efterfrågan på 3,5 m:s platser finns fortfarande kvar.

Vad kan vi göra? Vi har och kommer under överskådlig framtid att ha ca: 90 båtplatser till vårt förfogande. Vi måste alltså se till att vi utnyttjar dessa 90 st platser så effektivt som möjligt, och det kan vi göra om vi ökar rörligheten i bågningen.

Mitt förslag är, att den som inte tänker byta båt i år eller nästa år och som har en båtplats, som är onödigt stor, snarast anmäler detta till Per Lindh. Tala om att du under en eller kanske två säsonger kan acceptera en mindre plats, under förutsättning att du får tillbaka din plats vid behov. Tänk på det gamla talesättet "Att byta är bra, det har man igen".

Det finns regler för hur båtplatserna fördelas. Jag vill här påminna om "ett-års regeln". Den som blir erbjuden en bredare plats och som accepterar den måste inom ett år skaffa sig en båt som passar till platsen i bredd.

För övrigt är det snart sjösättning.

Ordf.

SJÖSÄTTNING

29 APRIL MED KRAN
30 " "
6 MAJ
7 " "

Det gåtfulla folket

Att vara båtägare och samtidigt husägare är en kombination, som i regel utfaller till husets nackdel. I synnerhet när det som vårt börjar bli en aning nerslitet och betänkligt knakar i fogarna. När, om jag får fråga, såg ni en båt komma glidande på sjön skamfilad och i t ex stort behov av ommålning? - Jag har i alla fall aldrig skådat en sån syn.

Under sommarhalvåret är naturligtvis allt arbete hemmavid bannlyst, då är det ju säsong för BÅTEN, och någon motsvarighet för huset har mig veterligt aldrig funnits. Det är ett bittert faktum, som jag för evigheter sedan lärt mig acceptera, och för all del, med isoleringstape och Plastic padding fungerar ju det mesta under den perioden.

Mot höstkanten börjar jag försiktigt påpeka vårt boendesätt, men nej, då är det Uppdragning, som ju pågår i stort sett hela oktober månad med massor av jobb. November förflyter så med upprepade kollningar av att täckningen på båten är korrekt och innan vi vet ordet av har vi julens alla helger över oss.

Så kommer en tid, då jag desperat börjar studera annonser och olika mäklares erbjudande om försäljning av huset. Då förkunnar husfadern, att han håller på att samla sig till ett avgörande angående nödvändiga reparationer. Besluten måste bara mogna i lugn och ro,

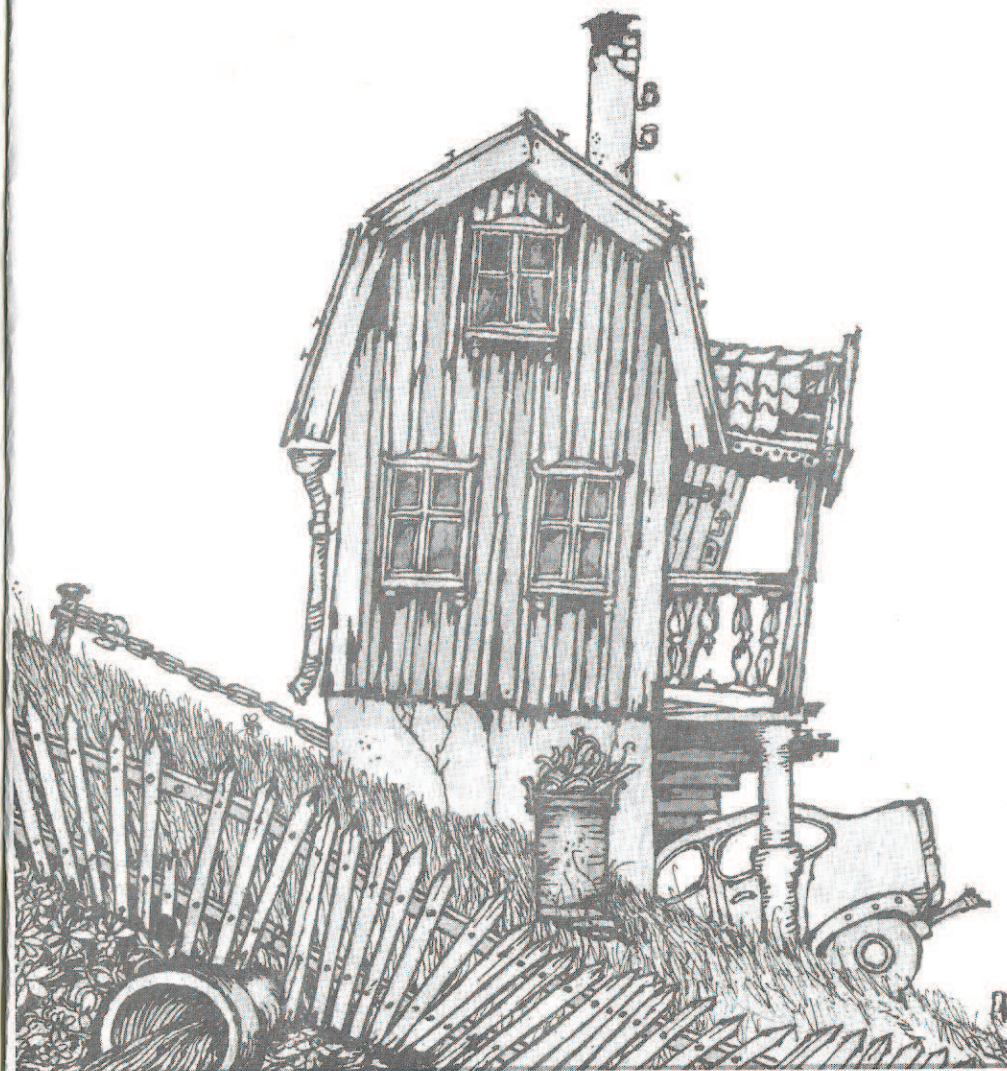
verktyg måste anskaffas och under tiden lutar det stackars huset alltmer. Har han då tur (och jag otur) så är vi vid detta stadium framme vid påskens högtid. Rosig om kinderna tar då husägaren, som nu återigen fungerar enbart som båtägare, skrapan i ena handen och penseln i den andra och far med en sång på läpparna ut till bryggan för att i isande förvärsvindar påbörja vårrustningen på sin viktigaste ägodel.

Olika fernissor och färgen på snobbranden diskuteras med en entusiasm och iver, som jag aldrig trott den nyss en smula vinterdävne mannen vara mäktig.

När slutligen efter veckors tråget arbete täckelset faller, stiger varje år, som en fågel Fenix, fram en skinande, finputsad och skavankfri båt för mina förundrade blickar. Allt medan huset och jag resignerat säckar ihop och trädgården som vanligt ligger i träda.

Båtfolket lever tydligen i sin egen livsrytm, där klimax infaller vid sjösättningen och den dystraste dagen på året är den vid uppdragningen, vad däremellan finns är oväsentligheter, inser nu en som gett upp.

MÅSTER LOTS HUSTRU

Som alla vet, är det väldigt inne med satirer just nu. Det här skall därför föreställa en satir. En snäll en. Om nu satirer kan vara snälla. Nåväl, vi gör ett försök och ber Dig, kära läsare, hålla till godo med:

Sagan om landet DISKUSSIONIEN

Det var en gång ett land som hette Diskussionien. Kan ett land verkligen heta så? Ja, det här landet kunde i alla fall det och det var av två skäl. Det första var, att invånarna var så över måttan för-tjusta i att diskutera och det andra var, att man var om möjligt än mer förtjusta i att kasta diskus. Ni vet, sådana där runda ting-estar, som man kan hiva iväg cirka 65 m om man är väldigt duktig och 18,5 m om man inte är fullt lika duktig. Alla diskussionier (dom kallades så, invånarna) var fanatiska diskuskastare och var och en hade sin egenhändigt tillverkade diskus, som man putsade och skötte om på alla de vis, såsom det anstår en äkta diskussionier.

Gränslandet till Diskussionien hette Kulien. Varför det hette så? Jo, det var därför att man hade väldigt kul där och det kuligaste (oj!) man visste var att spela kula. Regeringarna i de båda länderna betygade alltid varann sin aktning vid alla högtidligheter, men invånarna var, om inte precis osams, ändå litet reserverade i sitt um-gänge sinsemellan.

Folket i Kulien tyckte att dis-kussionierna bara kunde prata om

en sak, sin eviga diskus-kastning och folket i Diskussionien tyckte att kulierna kunde man ju inte snacka med, för dom var ju helt blåsta när det gällde livets väsent-ligheter som t ex diskuskastning. Dom där kulierna bara snackade om hur dom spelade streck, pyramid, grop eller något som kallades lång-krock. Helkasst! Nej, diskus-kast-ning det var något annat det. Det var en sport med fart och fläkt och friska tag det. Dessutom var det faktiskt en hel vetenskap att bli en fulländad diskuskastare. Man var t ex tvungen tänka på att rotations-hastigheten hos kastare och redskap skulle tajmas perfekt; vindriktning, vindhastighet och luftfuktighet beräknas så exakt som möjligt för att nu ta några exempel. Ville man därför nå så nära fulländning som möjligt fanns det bara en utväg, att genom flitigt tävlande förbättra sin teknik och slipa bort eventuella brister. Därför ville alla dis-kussionier tävla så snart tillfälle bjöds och, naturligtvis, helst vin-na all den ära och alla de priser som tillföll segraren. Emellertid visade det sig att det så gott som alltid blev samma segrare. En stor stark smed som hette Tor. Han hade de naturliga förutsättningarna så att säga. Det var naturligtvis inte så, att han var ensam om att vara så där oherrans stark, nej då, det fanns flera breda pojkar. Slaktarn t ex. Han hette förresten Särimmer. Men Särimmer lyckades aldrig klå Tor, vilket egentligen var litet

konstigt, för slaktarn var en badda-re till karl han också och någon gång borde han väl ha vunnit. Men icke, sa Nicke. Det här förbryllade faktiskt en del diskussionier.

En gammal klok och klurig gubbe kom till slut på, att eftersom var och en i Diskussionien hade sin egen-händigt tillverkade diskus, så var naturligtvis inte redskapen helt lika. Frågan uppstod då, om man kanske rentav borde införa något slags handikap-system? Sagt och gjort. Gubben totade ihop en han-dikap-formel som såg ut som följer: $\frac{M \times \sqrt{Y}}{2}$ - diskus-skivans mätetal. M stod då som beteckning för massan och bokstaven Y för ytan.

När alla diskusar var inmätta bör-jade man tävla på nytt, för att se om segraren skulle komma att koras bland ett större antal deltagare. Antalet ökade. Med 100%. D v s Tor och Särimmer vann varje tävling på exakt samma resultat omräknat efter handikaptabellen. Men segrare var alltid dessa båda muskelknuttar.

Kloka gubben tillkallades och när han funderat en stund, gick det upp ett s k Liljeholmens och han gjorde snabbt om regeln till $\frac{M \times \sqrt{Y}}{2} - S$, och S var då ett mått på den del-tagandes styrka mätt i kpm. Och haver man skådat! Tävling efter tävling gav det otroliga resultatet, att samtliga deltagare hamnade på exakt samma beräknade kastlängd. Alla kunde glädja sig åt att vara segrare! Fantastiskt! Kloka gubben

hade lyckats koka ihop den full-ändade och därmed helt rättvisa regeln. Allt var frid och fröjd. Till att börja med. Sedan började så sakteliga en viss enformighet att breda ut sig. Det gick t o m så långt att en del diskussionier inte ställde upp på alla tävlingar som bjöds. Man visste ju ändå hur resultatet skulle bli. Det verkade meningslöst på något sätt. Spän-ningen var liksom puts väck.

Men så började något mycket märk-ligt att inträffa. En avlägsen släkting till kloka gubben, en yng-ling vid namn Halfdan, började vinna tävling efter tävling. Ingen förstod någonting. Allra minst kloka gubben. Man kontrollmätte diskusen men det enda man fann var att alla mått stämde. Halfdan hade visserligen färgat den svart, men det kunde ju inte betyda något. - Eller kunde det? Man började testa olika färger och fann faktiskt att en svart diskus alltid slog en vit. Förklaringen antogs vara att den svarta färgen drog åt sig solvärmen,, vilket gjorde att skivans volym ökade, vilket gjorde att spec. vik-ten minskade, vilket gjorde att dis-kusen fick ett bättre glidtal, vil-ket gjorde att kasten blev längre!

Man blev nu tvungen att till den tidigare formeln lägga ytterligare ett tal d s k färgfaktor, vilket var en omräkningsfaktor där olika färger gavs olika s k straff.

För att göra en redan lång historia kort, så kan jag berätta, att så

här höll man på och ändrade och la till, tills formeln blev så lång och komplicerad att den med nöd och näppe skulle rymmas i ÖBK-loggen.

Men vill Du, kära läsare, veta vad jag tycker om den här historien? Jo, jag tycker att det är en himla tur att vi ägnar oss åt något så enkelt och okomplicerat som kappsegling.

Sven "BRIS" Lundin

i berättartagen

Va då för Bris? Ja, det finns väl knappast någon båtintresserad svensk, som kunnat undgå att i någon båt-tidning läsa om Sven Lundin och hans båt "Bris" seglatser jorden runt. Den 30 januari fick vi tillfälle att möta honom personligen i Fredrika Bremer skolan. Han var nämligen gäst på årets upplaga av Gålö-klubbarnas vinterträff.

Galning eller snille? Därom har meningarna skiftat. Alltifrån äventyrsberättelser i hans egna rapporter till det halvårslånga grälet mellan honom och Roland Svensson i På Kryss & Till Rors. Det sistnämnda gällde om Sven Lundin överhuvudtaget var riktigt klok som seglade omkring på världshaven i sin 5-meters båt. Roland Svensson ville också ha det till att Sven Lundin reste runt och parasiterade på främmande befolkningars vänlighet. I det här fallet på ön Tristan da Cunha.

En sak är dock utom all diskussion. Det är en sjö- och seglardjävul som bitit sig fast i Sven Lundins ryggmärg. Vad annars när man bygger en

DEN SOM SEGLAR FÖR SITT BRÖD VÄJER FÖR DEN SOM SEGLAR FÖR SITT FLÄSK

båt som passar i morsans källardörr och sedan tar resultatet och försöker passera Kap Horn åt fel håll. För att inte tala om hans tidigare äventyr på Nordsjön i farkoster som jag med tvekan skulle sikta på en färd till klubbholmen med.

Nu stod han alltså där och sa att han skulle visa några bilder och berätta om sina underliga färder.

En liten försynt person i begynnande medelålder. Det passade på något vis. Hade han varit lite större både till kropp och i orden skulle Sven Lundin kanske vara lika internationellt känd som våra nutida hjältar som ensamseglar i jättebåtar över Atlanten.

Efter att Sven Lundin talat om vad han tyckte om stadsarkitekten i sin Göteborgska hembygd började han sin berättelse ungefär så här:
-Jag hissade på och gick på en bog till Shetlandsöarna. Det var lite kallt, så jag slog och fortsatte på andra bogen. Då kom jag till Madeira.

Jaha, märkvärdigare är det alltså inte att ge sig ut på haven. Så

fortsatte Sven Lundin sin berättelse. Lugnt konstaterade han att han kom än hit och än dit. Inte några konstigheter med det inte. Som han berättade det hela kändes det inte heller så särskilt märkvärdigt. Ett par rundslagningar och så där. Det är väl inget att tala om. Hur det funkar att segla på haven med två (!) brudar som tillfällig besättning i en 5-meters båt är också något som det finns anledning att grunna på. Sven Lundin klarar det med en hand på ryggen. Var så säker, för han varken röker eller dricker.

Två brudar mellan Madeira och Kanarieöarna. Där blev den ena hämtad av vederbörandes pappa och mamma. Den andra fortsatte med Sven till Sydamerika. På vägen dit råkade Bris ut för den första volten.

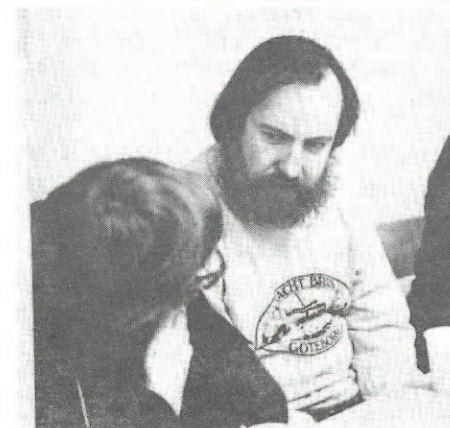
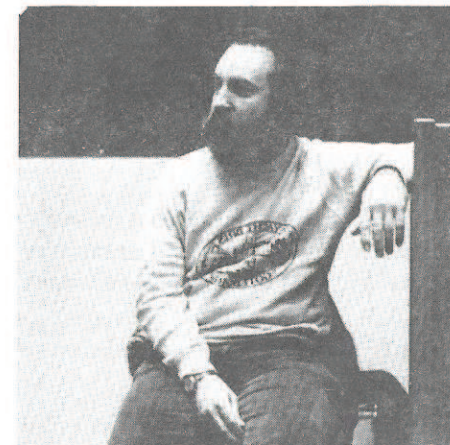
På frågan om hur tjejen reagerade på den upplevelsen svarade Sven Lundin: -Hon tyckte ingenting för hon hade inte varit på sjön tidigare och visste ju inte hur det går till att segla.

Efter mellanakten med kaffe och dopp blev det tillfälle att fråga Sven om hans erfarenheter och planer för framtiden. Den nya "Bris" som skall sjösättas till våren är uppenbarligen rena lyxkryssaren jämfört med den gamla båten. Den nya är ändå inte mer än 5,95 m lång. 5,95 m därför att vid 6 meters längd blir det högre avgift i de internationella hamnarna.

Sven berättade att han hade rutin han följde varje dag till sjöss. Uppstigning vid 6-tiden. Frukost och positionsbestämning. Arbete med båten och läsning av teknisk litteratur. Positionsbestämning, middag och läsning av skönlitteratur, till kojs vid midnatt. Så gick det dag efter dag, veckor och månader.

Om man funderar på varför man gör som Sven Lundin, vagabondar på det här sättet, så får man egentligen inget riktigt svar. Kanske beror det på att han inte tycker att det är något konstigt med det.

JL

ÅRSMÖTE

I år tycktes det vara något fler deltagare än förra året. Att göra ett referat av vad som sig där tilldrog, är kanske att göra det väl enkelt för dem som inte orkade komma. Nåväl, det kan i så fall inte hjälpas. Men sitt nu inte hemma i fåtöljen och tyck att det var konstiga saker dom hade för sig på årsmötet. Kom själv och deltag nästa år.

Som vanligt utsågs Ossi Nikula till att vara ordförande för årsmötet och hålla alla vildsinta debattörer i schack och att tala om var vi befann oss i dagordningen. Att välja justeringsmän innebar inte heller några problem. Bidragande orsak kan ha varit att den ena justeringsmannen överhuvudtaget inte var närvarande. Men det gick ju lätt att ordna. In med nya friska gubbar!

Till styrelseledamöternas påtagliga lättnad föreslog sedan revisorerna att bevilja vederbörande ansvarsfrihet. Och det gick mötet på Häpp! Sedan ordföranden hade väckt valberedningens representant vidtog sedvanliga val av styrelsegubbar och kommittéfolk. På valberedningens eget förslag blev även denna omvald. Vem som blev vad återfinns på annan plats i denna bulletin.

Sedan blev det kassörens tur att försöka övertyga de närvarande om att det var möjligt att bibehålla 1977 års avgiftsnivå även 1978. ÖBK:s kollega i regeringen har rekommenderat svenska folket ta in

svångremmen ett par hål. Den internationella lågkonjunkturen har ännu inte drabbat ÖBK, som ännu ett tag kan leva på vad som samlats i ladan. Kassören hade även i år lagt ut en försåtlig fälla för de klentrogna som kollar hans additioner. Oppositionen fick återigen skamset sätta sig ner. Om inte med svångrem så kanske med flytväst spikades oförändrade avgifter för 1978. Men, men, hur kommer det att bli nästa år?

Därefter beslutade mötet att styrelsens arvoden, 1 800 kronor att dela på, som vanligt skall överföras till hemliga konton i Schweiz. Styrelsen hade till detta årsmöte aviserat ett par förslag för beslut. Det ena gällde en höjning av inträdesavgiften. Det andra gällde att utreda frågan om villkoren för familjemedlemmars inträde i föreningen. Dessa saker hänger i viss utsträckning ihop.

Bakgrunden till att höja inträdesavgiften är dels att klubben inte har något intresse av att få ett obegränsat antal medlemmar. Klubbens intresse är att de som söker medlemskap verkligen vill vara med i just ÖBK. Ett annat motiv till att höja inträdesavgiften är att den som blir medlem samtidigt får ett "delägarskap" i de anläggningar klubben har. Därför bör avgiften stå i någon rimlig proportion till värdet av de saker som klubben under åren har anskaffat. Styrelsen föreslog att inträdesavgiften skulle höjas från 150 kronor till 300.

MOTORBÅTSTÄVLING 1978

Eftersom motorbåtsägarna inom klubben är så dåliga på att tävla, beslöts på årsmötet att någon motorbåts tävling inte skall arrangeras av klubbens tävlingskommitté sommaren 1978.

Nu behöver Du som vill tävla inte misströsta. Det finns nämligen eldsjälar inom andra klubbar, nämligen Gålö Båtklubb, som sommaren 1978 lovat ordna en gemensam motorbåts tävling för Gålö-klubbarna.

Visa nu att Du tillhör ÖBK och anmäl Dej när meddelande härom kommer, så att prislistan inte alltför mycket domineras av andra klubbar. Seglarna brukar hävda sig bra.

Jag tycker att vi motorbåtsägare inom ÖBK skall visa oss lika duktiga som våra seglare.

Väl mött sommaren 1978, som inom parentes sagt skall bli varm och skön, har jag hört! Tro det den som vill!

CONTAINER I HAMNEN

I höst-loggen 1974 stod bl a följande att läsa:

»Årets stora pris för utmärkande handling kommer i år att tilldelas den gentleman, som efter en kräfts kiva på sin båt kastade soppåsarna intill telefonskåpet vid vår klubbhamn i Askviken.

Juryn har funnit det inträffade vara en kul grej som på ett frejdigt sätt ifrågasätter alla dumma regler, som finns för umgänget människor emellan.

Priset, ett lass svinskit, kommer att före årets slut levereras i vederbörandes båt. Tyvärr är vi ännu inte tvärsäkra på vem denne hedersman till pristagare är. Men det kommer väl fram ....»

Eftersom klubben ordnat en container i hamnen från och med sommaren 1977, hoppas redaktionen på att nya priser inte skall behöva utdelas. Stäng gärna locket till containern så att fåglarna inte plockar upp innehållet och sprider detta på uppläggningsplatsen! Skulle containern vara full (alltså inte den som skall lägga soppåsar i containern), vilket inträffade i fjor, ställ då inte påsarna nedanför. Plocka då med dem hem, så slipper vi onödigt besvär med att rensa upp efter varandra.

Sköts inte containern på ett snyggt sätt föreligger risk att den försvinner till kommande år.

VAKTLISTA SOMMAREN 1978

Månad	Ponton	Båtpl.nr	Månad	Ponton	Båtpl.nr
<u>Maj</u>			<u>Juni</u>		
2	C	14-28	8	B	4-19
5	C	13-27	9	B	3-18
8	C	12-26	12	B	2-17
9	C	11-25	13	B	1-16
10	C	10-24	14	A	19-39
11	C	8-22	15	A	18-38
12	C	7-21	16	A	17-37
16	C	6-20	19	A	16-36
17	C	5-19	20	A	15-35
18	C	4-18	21	A	14-34
19	C	3-17	22	A	13-33
22	C	2-16	26	A	12-32
23	C	1-15	27	A	11-31
24	B	15-30	28	A	10-30
25	B	14-29	29	A	9-29
26	B	13-28	30	A	8-28
29	B	12-27	<u>Juli</u>		
30	B	11-26	31	A	7-27
31	B	10-25	<u>Aug</u>		
<u>Juni</u>			1	A	6-26
1	B	9-24	2	A	5-25
2	B	8-23	3	A	4-24
5	B	7-22	4	A	3-23
6	B	6-21	7	A	2-22
7	B	5-20	8	A	1-21

VAKTLISTA SOMMAREN 1978

Månad	Ponton	Båtpl.nr	Månad	Ponton	Båtpl.nr
<u>Aug</u>			<u>Sept</u>		
9	C	14-28	12	B	5-20
10	C	13-27	13	B	4-19
11	C	12-26	14	B	3-18
14	C	11-25	15	B	2-17
15	C	10-24	18	B	1-16
16	C	9-23	19	A	19-39
17	C	8-22	20	A	18-38
18	C	7-21	21	A	17-37
21	C	6-20	22	A	16-36
22	C	5-19	25	A	15-35
23	C	4-18	26	A	14-34
24	C	3-17	27	A	13-33
25	C	2-16	28	A	12-32
28	C	1-15	29	A	11-31
29	B	15-30	<u>Okt</u>		
30	B	14-29	2	A	10-30
31	B	13-28	3	A	9-29
<u>Sept</u>			4	A	8-28
1	B	12-27	5	A	7-27
4	B	11-26	6	A	6-26
5	B	10-25	9	A	5-25
6	B	9-24	10	A	4-24
7	B	8-23	11	A	3-23
8	B	7-22	12	A	2-22
11	B	6-21	13	A	1-21

VAKTHÅLLNING SOMMAREN 1978

Vakthållning vid Askviken kommer att ske i likhet med vad som skett tidigare år. Vilka tider Du skall gå vakt framgår av vaktlistan, som bifogas till ÖBK-loggen. Den som på grund av sjukdom eller annat förhinder ej kan gå vakt skall själv ordna med byte eller ersättare, som bör vara klubbmedlem.

VAKTINSTRUKTION

Vakthållning sker mellan kl 20.00–04.00. De som går i vaktpar skall i god tid (minst tre dagar i förväg) kontakta varandra. Vakterna skall i liggaren, som finns i telefonskåpet, kvittera med namn och datum samt notera om något av vikt passerat, dåligt förtöjda båtar, stöldförsök e d.

TELEFONNUMMER

Hamnen	0750/330 44
Polisen	08/777 02 20 eller 90 000
Läkare, ambulans, brandkår	90 000
Sjöräddning	90 000
Taxi	08/712 00 90

VISST

kan Du ha bråttom till sjön, men nästa gång Du passerar »Sjövik», huset på höger hand strax innan Du kommer fram till båthamnen, kör då endast 20 km/tim.

Tänk på att det finns lekande barn på båda sidor om vägen! Ta't lugnt! Kör försiktigt och visa att Du tillhör ÖBK!

Tack för uppmärksamheten!

Efter en kort diskussion ställdes ett motförslag: att höja avgiften till 500 kronor. Mötet biföll det senare förslaget.

Nästa fråga gällde om en ÖBK-medlems familjemedlemmar, som eventuellt också vill vara med i klubben, också ska betala denna inträdesavgift. Frågan om "familjemedlemskap" har varit på tapeten förr men aldrig kommit till beslut. Nu ska det bli så och för det svarar en utredning med Lasse Bergström som ordförande. Håll ögonen öppna när det blir dags för nästa årsmöte så att du får vara med och delta i beslutet, som kan vara betydelsefullt för just dig och din familj.

Nåväl, så här långt hade mötet gått i lugnets tecken. Alla satt halvt av-somnade och nickade instämmande när ordföranden så begärde. Alldeles för lugnt tyckte Edith Berglund som med välbekant tordönsstämma begärde ordet. Därefter fick envar närvarande en rejäl avhyvling för dels bristen på elementära kunskaper om var man lägger sina sopor när man kommer in till hamnen efter en weekend på sjön, dels för det dåliga omdöme många visar när vi passerar Sjövik per bil på väg till hamnen. Familjen i Sjövik föredrar att titta på rallycross i Sportspegeln, inte genom köksfönstret. Man vill också gärna se sina barn växa upp utan några påtagliga minnen av ÖBK:ares fyrhjuliga fordon.

När friden åter hade sänkt sig i lokalen efter Ediths välbehövlige

sanningsord var det dags för utdelning av förtjänsttecken. Eskil Sandh lämnade styrelsen vid detta årsmöte efter många års arbete som kanske varit direkt avgörande för vad klubben är, vad den är idag. Han avtackades med pension som STÄNDIG LEDAMOT (innebär befrielse från medlemsavgift och ovanskelig ära). Lasse Schelander gjorde på detta årsmöte en populär come-back som hammästare. Denne tystlåtna arbetsmyra och fiffighetens mästare blev inte pensionerad när han lade av för ett par år sedan, beroende på att styrelsen vid det tillfället såg lite snävt på villkoren för att bli utnämnd till STÄNDIG LEDAMOT. Desto bättre kändes det för alla att vid detta tillfälle se beviset på denna utmärkelse bli fäst på hans breda gentlemanna-bringa. Trots den numer utbredda misstron mot kassörens förmåga att räkna vanlig addition, fick han mottaga klubbens standar. Bestämmelserna är sådana, så det fanns inget val. Sivert Björling som på ett outtröttligt sätt drivit fram restaureringen av klubbhuset fick också mottaga klubbens standar. Han bör verkligen känna sig stolt när vi nu kan se resultatet av hans verksamhet som stugfogde. Sist men inte minst avtackades Lennart Larsson för den tid han fungerat som ordförande i styrelsen. Han varvar nu ner som suppleant och ser samtidigt till att de nya figurerna i styrelsen håller sig i skinnet. Lennart, som redan är STÄNDIG LEDAMOT, har alltså fortfarande möjlighet att komma upp i Nisse Sidvalls

kvalifikationer och erövra GULDNÅLEN som hittills endast Nisse har. Den här gången blev det bara tulpaner åt Lennart Larsson.

Så blev det kaffe med dopp och lite båtprat, innan det var dags att sluta kvällen, så att även vaktmästaren i Vendelsömalmskolan skulle få gå hem någon gång.

ÖBK-Loggens utsände korrespondent

HÖSTSEGLING

Torsdag den 29 september 1977.

Snabbt hem från jobbet. Var hemma 18.30. Soppa och smörgås i magen, varma kläder i sjösäcken. Utom krog--stället som packas försiktigt i campinggarderob.

Hemma hos Putte vid sjusnåret. Ludde har just kommit. Han har glömt både finbrallor och tangomackor. Snabb utprovning av surplus i Puttes garderob. Ludde protesterar svagt.

Full fart hem till Lasse, som står färdig och väntar bakom häcken. Efter en våldsamt kroppstackling går Duettens bakkörr igen. Absolut proppfullt. Ett halvt kilo luft i vänster bakhjul. Våldsamt sjögång på Dalarövägen. Ratten saknar hackbräde.

Nisse Sidvall går vakt i hamnen. Säger att det blåste smådjävlar för en timme sedan och att bryggorna råmade som en flock kor. Vi tror honom eftersom vi följt väderrapporterna hela dagen. Måttligt väder just nu. En och annan by tar i. Kolsvart på himlen och ännu svartare över viken.

Stuvning. Reservsegel, livflotte, öl, köttgrytor, sockerkakor, gummihandskar, graningekängor. Klockan nio har Trollungens vattenlinje försvunnit. Grabbarna från Zendria och Hällidej kommer ombord. Trollungen håller sig faktiskt flytande ändå. Vi sprättar en 75:a Bells och skålar för seglingen som väntar oss.

Var är Lasse Boström? Hans B 31:a har inte dykt upp än. Han väntar nog utanför sundet. Man går inte gärna igenom i beckmörkret utan lokalkännedom. Säger vi. Just då kommer han. Utan tur går inget här i världen.

21.30. Vi lägger loss från bryggan. Tunn vind, dunkelt månsken. Ett rev i storen och kryssflock. Går inte att bedöma vädret förrän efter Äppelviksudd.

21.50. Sjörapport. Kuling SV-V. Från morgonen kortvarigt storm, 24 m/sek.

Vi plöjer genom Dalarö ström med vinden i ryggen. Fin fart. Vi hittar inte en enda prick i mörkret.

23.00. Strax syd om Saltkråkan. Vi ska gå mellan skären väst om Husarn. 7 knop. Vi har slagit ut revet och dragit ut rullgenuan. Spirad i lovar Radiokontakt med Hällidej. Zendria svarar inte. Boström har ingen radio. Himlen har klarnat helt. Det är ett otroligt månsken.

Står i ruffnedgången och tittar på de andra i sittbrunnen. I återskenet från månen är de helt gulgröna. Svart himmel med oräkneliga stjärnor. Silverglänsande vågor och självljussande kobbar som blivit våta av vågorna. Det är en ömtålig stämning. Alla är tysta. Det är bara båten som får tala, när den rusar fram genom vattnet. Vinden får också tala, eller sjunga, i rigg och segel. Underligt, hur kan det vara tyst när det samtidigt låter så mycket? Jag vet inte

Kanske för att det är alldeles naturliga ljud. Något som alltid har hörts på fjärdar och hav. Inget som människan har hittat på.

Det är underligt vackert och självklart naturligt med vattnet, månen, båt och segel och de tysta ansiktena ute i sittbrunnen. Det kan inte hjälpas att man får någon sorts social hjärtsnörp av lyckan att få vara med om det här. Jag önskar att alla människor kunde uppleva det som känns just nu. Men det får dom inte. Kan inte. Vill inte. Vad vet jag? Man känner att livets svårigheter flyttas till bortom tankens horisont.

23.50. Det är en dag i morgon också. Alla får inte bli trötta på en gång. Går därför och knoppar. Varmt och skönt i sovsäcken. Hör med ett halvt öra på alla ljud från ekskrovets bök i vattnet och det försiktiga slamret när någon gör mackor och skickar ut kaffekoppar i sittbrunnen. Nu pratar dom stillsamt.

Fredag den 30 september.

02.00. Vaknar av att vi pendlar kraftigt. Förstår nu varför Sigrid skällde och gormade på vägen till Visby för två år sedan. Då pendlade vi säkert dubbelt så mycket. Hör på snacket att det gäller att komma öster om Söder-Möja utan att gippa. Blåser för mycket, 14 meter kanske. Nej, det går inte. Vi måste riva spinnakern. På med stövlar och handskar och hjälp till. Somnar sedan igen.

Vaknar igen vid fyra-tiden. Gryning med strilregn. Lilla spinnakern är satt igen.

I halvmörkret ser vi Vindö 40:an från Tyresö. Dom ska också till Mariehamn. Med bra drag i spinnakerna passerar vi dom på båggen sidorna, där dom går med revad stor och slokande fock. Tråkningarna haglar mellan båtarna på ett oförargligt sätt (det kom att visa sig, att det bara var dom, som orkade segla hela vägen).

07.30. Strax före Remmargrundet byter vi från den lilla spinnakern till den stora. Hållidej har gått om och ligger 200 meter före. Första väderrapporten säger kuling 15-20 m/sek. På oss blåser det inte mer än 4-5 från sydväst. Vi undrar var och hur det ska bli väder. Första frukost serveras. Kaffe, smörgås och Cointreu. Ludde tar Novalucol i stället.

08.00. Vinden har ökat och vridit mot syd. 8-rapporten säger SV 15-20 m/sek, sedan V 22 m/sek. Gubben inne i radioapparaten talar om att kl. 7 hade Söderarm SSV 6 och Nyhamn VSV 9. Det stämmer nog bra det. Vi undrar fortfarande var kulingen är. Lite pyton att bara vänta på väder. Bättre att ha det. Vattnet är alldeles grått och stiger ibland upp på läsidans ruffventiler. Grått vatten och duggregn är inte romantiskt.

09.00. Andra frukost. Köttgryta och rödvin. Varmt och gott. Vinden håller sig vid 4-5 m/sek. Det här går inget bra. Dålig vind och gammal sjö emot. Märkbart oroligt för vad och när något ska hända med vädret. Det händer ingenting.

För att hitta på något lyckas Putte rigga Trollungen med 140 m² inklusive fock halsad i backstaget. Kul men knappast effektivt. Trollungen går antagligen mest i sidled.

Ingen vind och sjö från fel håll. Ingen radiopejling på Marhällan. Var fan är vi egentligen? Vi kan bergis inte hålla upp tillräckligt för att sträcka till Marhällan. Det är bara att försöka hålla någon slags fart på båten. Alltid dyker det väl upp något som talar om var vi är. Och det gör det så småningom. Vi är en bra bit för långt norr ut. Om det vore lite bättre sikt kunde vi kanske leta rätt på prickarna till leden som går rakt mot vattentornet (eller vad det är) i Mariehamn.

Vi slår i stället för att ta höjd och går in mellan öarna norr om Marhällan. Skitvind. Vi kommer ju inte närmre för det. Tvärtom. Smask! En våg som inte passades. Vi får stopp och börjar dejsa. Snurrar runt. Det går inte att få igång Trollungen igen. Hon tycker vi är löjliga som sitter här i gråvädret och låtsas segla. Enligt sjörapporten ska det gå alldeles utmärkt. Kuling i ryggen. Men här, i verkligheten, finns det inte längre en krusning på vattnet. Bara gammal tråkig dyning.

Vi sneglar på varandra i smyg. Ingen vill vara den som föreslår att vi ska åka motorbåt i stället. Hållidej seglar ju fortfarande också. Zendria, Lasse B:s B 31:a och Tyresöbåten också. Fast dom ligger mycket bättre till, långt i lovert.

Det är inte säkert att någon sa det. Men alla tänkte på det. "När stänger bastun i Mariehamns idrottshus?" Inte ett segel kvar. Herr Albin började tala under durken och med god fart stävade vi nu in mot Mariehamn. Hållidej gjorde likadant. Bara Tyresö-båten fortsatte sin trötta färd i den obefintliga vinden.

Det där vädret då? Kulingen och stormen. Kom den aldrig? När vi hade badat bastu färdigt vände vi så småningom hemåt med ungefär samma underliga väder.

Lördag 1 oktober.

23.00. Natthamn i Granhamn (mellan Söderarm och Kapellekär). Mat i magen. Kaffe och grogg. Skönt att sova några timmar. Perfekt lä.

Söndag 2 oktober.

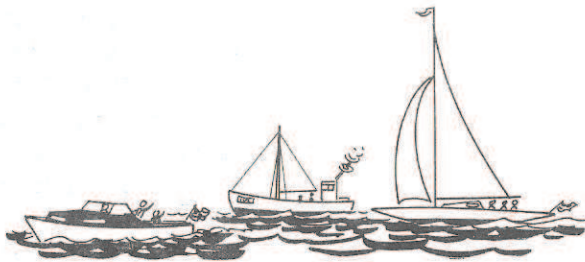
01.00. Med ett brak slår Trollungen i bergklacken som hon ligger för-töjd vid. Död och pina. Nu blåser det rätt i ryggen. Spöregn och kolsvart. Nu gäller det att snabba på innan vi har tryckt upp varandra i vikens inre långgrunda del. Ankarlinor kors och tvärs. Ingen hör vad den andra säger. Jobba på. Titta inte i strålkastarna för då ser du inget sen. Till sist är alla båtarna loss och kan sätta segel ute på fjärden. Vilken väg? Rödlöga-leden blir fin med vinden i ryggen. Nu går det undan. Inga problem. Spelar ingen roll hur mycket det blåser. Det är bara att stå på.

7 timmar mellan Granhamn och Askviken. Har någon seglat den sträckan snabbare eller kommer att göra det, så återkom gärna med en berättelse i ÖBK-Loggen.

Johan, gäst på Trollungen

OBSERVERA!

Klubbens försäkring täcker endast personskada. Var och en är skyldig att stå för självrisken vid eventuella skador, som uppstår vid sjösättning eller uppdragning.

MIDVINTERTRÄFF

I ASKVIK

FESTKOMMITTÉ

Vi hoppas att få se samma glada miner även denna säsong.

Festligheterna startar redan den 4/5 med en liten sjuösättningsfest, grillning och div. aktiviteter. Kvällen avslutas med dans i klubbhuset.

Midsommarfest på klubbholmen med sill och långbord.

Årsfest blir den 18/11 i Brandbergens fritidsgård.

Bra väder är beställt till samtliga fester. Mer detaljerad information kommer att uppsättas i hamnen.

TÄVLINGSDAGAR

Visby	11 Maj
Ornö	20 "
Skoja	27 "
K M	26 Aug.
GÅLÖ	2 Sept.
Höst r	23 "

MEDDELANDEN

1. Båtutflykt med handikappade äger rum 17 juni.
2. Klubbholmen får beträdas så snart isen släppt. Dock skall hundar ej springa lösa före 15 juni, då sjöfågeln störs i ruvningsarbetet.
3. För motorbåtsintresserade äger en navigationstävling rum, som kallas för Oljekannan.
Arrangör: GÅLÖ BK
Datum: 10 juni
4. För dem som önskar nyteckna försäkring i "Båtägarnas Försäkring" finns blanketter hos Bo Skarström, tel 777 33 97.

Det torde vara för allom bekant att vårt klubbhus "Berget" nu är nyrestaurerat. Trivseln har därigenom ökat c:a 500 % och som var och en förstår måste nu en viss kontinuerlig skötsel av lokalerna till för att trivseln skall bestå. Styrelsen har nu bestämt att som ett första försök beordra bryggvakterna att titta till Berget, och om så erfordras vidta nödvändig städning. Sopning, tömning av askkoppar osv. Nycklar finns att köpa hos Yvonne Schelander, Mårdvägen 4, tel 777 18 51.

☆

Prosten på orten är nere vid järnvägsstationen och frågar efter ett paket.

☆

En studerande skulle vid en examen skriva tre skäl varför modersmjölken var att föredra framför komjölk. Han skrev:

1. Den är färskare.
  2. Den har mer näring.
- Efter att ha funderat en stund på det tredje skälet skrev han:
3. Den levereras i så trevliga förpackningar.

— Jo det har kommit ett paket, uppvisar stationskarlen.

Utmärkt, säger prosten — det är de där psalmböckerna som jag väntat på så länge.

— Ja, det är nog bäst prosten skyndar sig hem då — för en av dem läcker lite grann.

☆

☆

Du har inte gett mig någon päls, inte heller har du gett mig någon diamantring. Jag har aldrig fått någonting av dig! Så nu har jag fått nog av dig!

Prövningens tid

- En gång försökte jag avstå från alkohol, kvinnor och cigaretter.
- Och hur gick det?
- Det var dom längsta 20 minuterna i mitt liv.

Korthugget

- Löjtnanten instruerar sina män om hur militära frisyrer ska vara:
  - Ni ska vara kortklipp-ta, lika korta om huvudet som jag är!

Så kallad avsågning

- — Men om nu fröken inte dansar, kan vi väl slå oss ner en stund och prata i stället?
  - Nej tack, då dansar jag hellre.

Tack för allt

- Gamle verkställare Svensson skulle avgå med pension. Jobbarna samlade ihop till en snusdosa och en blomsterkvast. Fackklubbens ordförande höll tal och sa:
  - Ja, ja, Svensson har jobbat hela sitt liv och nu ska han sluta. Det tackar vi för.

Vals på Mysingen

Vinden från havet har friskat
och Mysingen möter med sjögång,
håller sig brisen så här,
sträcker vi till Mysingsholm!
Hör du hur bogsvallet brusar
och kölvattnet porlar och skummar?
Se, varje brytande våg
spolar vårt blänkande däck!
Solen som skimrar ur diset
kring Nåttarö, Ålö och Utö
målar i blått och i violett
hela din kust, Södertörn
Båten den knarrar och kränger
och seglen stå spända som sköldar!
Här ha vi Danziger Gatt!
Hör hur det dånar från sjön!
Vi gå till Utö för natten
vi gå till Utö i natt.
Godnatt små vågor som klucka,
godnatt små vågor, godnatt.

Evert Taube